32004D0015

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 22. prosince 2003, kterým se mění bod 1.2 části II Společné konzulární instrukce a vypracovává její nová příloha

(2004/15/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 789/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se vymezují prováděcí pravomoci Rady s ohledem na určité podrobné předpisy a praktické postupy týkající se posuzování žádostí o udělení víza [1],

s ohledem na podnět Francouzské republiky,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Možnost zastupování členského státu jiným členským státem ve třetí zemi uvedená v bodu 1.2 části II Společné konzulární instrukce je nyní omezena na případy, kdy členský stát, který žádá o zastupování, nemá v této třetí zemi své zastoupení.

(2) Podstatné zvýšení žádostí o udělení schengenských víz vedlo při udělování jednotných víz ve třetích státech k součinnosti prostředků používaných členskými státy, ke koordinaci a zhospodárnění umístění subjektů přezkoumávajících žádosti o udělení víza. Proto je třeba stanovit možnost zastupování určitého členského státu ve třetí zemi jiným členským státem, a to i tehdy, jestliže má v dotyčné zemi své zastoupení, s výhradou přiměřeného rozdělení mezi členskými státy.

(3) Kromě toho je třeba z důvodů průhlednosti vypracovat novou přílohu této Společné konzulární příručky, která se týká tabulky zastoupení při udělování jednotných víz.

(4) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců poté, co Rada přijala toto rozhodnutí, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(5) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* [2], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody [3].

(6) Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* [4]. Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(7) Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* [5]. Irsko se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(8) Toto rozhodnutí je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V části II Společné konzulární příručky se bod 1.2 mění takto:

[1] Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 2.

[2] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
[3] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.
[4] Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.
[5] Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

1. Písmena a) až d) se nahrazují tímto:

„a) Nemá-li příslušný členský stát v daném státě diplomatickou misi ani konzulární úřad, může jednotné vízum udělit diplomatická mise nebo konzulární úřad státu, který zastupuje příslušný stát. Vízum se uděluje jménem zastoupeného státu po jeho předchozím schválení, a je-li třeba, po konzultaci mezi ústředními orgány. Má-li svou misi nebo konzulární úřad jeden ze států Beneluxu, zastupuje automaticky ostatní státy Beneluxu; pokud tento stát Beneluxu není prakticky schopen ostatní státy Beneluxu zastupovat, mohou se tyto ostatní státy Beneluxu obrátit na další partnerský stát, aby je v dotyčné třetí zemi ve vízových záležitostech zastupoval.

b) I když má určitý stát v některé třetí zemi diplomatickou misi nebo konzulární úřad, může požádat jiný stát, který má konzulární úřad v téže třetí zemi, aby jej zastupoval. Jednotné vízum se uděluje jménem zastoupeného státu po jeho předchozím schválení, a je-li třeba, po konzultaci mezi ústředními orgány.

c) Forma zastoupení při udělování jednotných víz na základě písmen a) a b) se určí dohodou mezi zastoupeným státem nebo zastoupenými státy a zastupujícím státem. Tato dohoda určuje

— dobu trvání zastoupení a podmínky jeho ukončení,

— pro používání písmena b): ujednání pro zastupování, včetně podmínek upravujících poskytování kancelářských prostor zastupujícím státem nebo poskytování pracovníků zastupujícím a zastoupeným státem a případný finanční příspěvek zastoupeného státu na náklady vzniklé zastupujícímu státu při udělování víz.

d) Zastupování při udělování jednotných víz na základě písmen a) a b) je znázorněno v tabulce zastoupení při udělování jednotných víz, obsažené v příloze 18.“

2. V písmenu e) se slova „ve třetích zemích, kde nemají zastoupení všechny schengenské státy“ nahrazují slovy „v případě zastupování na základě písmen a) a b).“

3. V písmenu e) se poslední odrážka nahrazuje tímto:

„— diplomatické mise a konzulární úřady na úrovni místní konzulární spolupráce na místní úrovni zajišťují, aby žadatelům o udělení víza byly dostupné odpovídající informace o odpovědnosti vyplývající z využívání zastoupení na základě písmen a) a b).“

Článek 2

Ve Společné konzulární instrukci se doplňuje nová tabulka číslo 18 s názvem „Tabulka zastoupení při udělování jednotných víz“. Tento dodatek se vypracovává a aktualizuje na základě informací sdělených generálnímu sekretariátu Rady postupem podle článku 2 nařízení (ES) č. 789/2001 o změnách příručky pro udělování schengenských víz ve třetích státech, v nichž nejsou zastoupeny všechny schengenské státy, a tento dodatek nahrazuje uvedenou příručku.

Článek 3

Toto rozhodnutí se použije ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 22. prosince 2003.

Za Radu

předseda

A. MATTEOLI